

De små poser

Den lille dreng, som jeg vil fortælle om, er nu en mand med mange kundskaber og en udmærket forstand, som han særligt bruger til atvære skeptisk med. Men dengang, da han kun var en lille dreng, var han så klog, at hans mor og brødre kunne spørge ham om alt og få svar, der mættede dem, og det kan man aldrig få af en skeptiker.

Vi kan godt kalde ham "Lillebror", for han var en lille bror. Og han var ikke begyndt at gå i skole endnu - hans mor siger, det var derfor, han var så klog - men han vidste en hel del, fordi hans ældre søskende brugte ham, når de skulle høres i svære lektier, fordi han på en gang var så nøjagtig og så tålmodig.

Om denne Lillebror har hans mor fortalt mig så meget, at jeg kunne skrive tykke bind om ham, men det skal jeg nok lade være med, jeg skal indskrænke mig til at fortælle dette kapitel:

Alle børnene havde mæslinger og var, for at de ikke skulle kede sig for meget, anbragt i en stor stue. Derfra hørte forældrene en aften, da lyset inde hos dem var slukket, følgende samtale:

En af de store drenge, han var ni år, sagde spekulativt til den næsten syvårige Lillebror:

- Jeg ville gerne tro på religionen, Lillebror, men jeg kan ikke forstå den! (Forældrene spidsede ører, de havde aldrig talt om religion med børnene, og vidste ikke, at den var genstand for deres indbyrdes diskussion.)

Der var en lille pause, så lød Lillebrors på eengang spinkle og klare stemme:

- Jamen, tror du da jeg kan forstå den-sagde han -det kan jeg virkelig ikke! Men det er ligesom du kunne tænke dig, at der var en meget, meget stor ting, og en lille, bitte pose. Og du skulle have den store ting ned i den lille pose, og den ikke kunne være der. Og du så ville sige: Den store ting eksisterer ikke.

Forældrene har fortalt mig, at de holdt vejret.)

Lillebror fortsatte: Din forstand er den lille, bitte pose - og Gud er den meget, meget store ting. Fordi Han ikke kan være i din lille pose - betyder det ikke, at han ikke eksisterer.

Mere blev der ikke sagt i barneværelset. Lidt efter sov Lillebror og hans mættede søskende, som han havde givet livets brød.

Forkortet udgave fra Edith Rode:

"Små børn og store"

(Gyldendal 1950).